

25^η Μαρτίου 1821 25^η Μαρτίου 2024

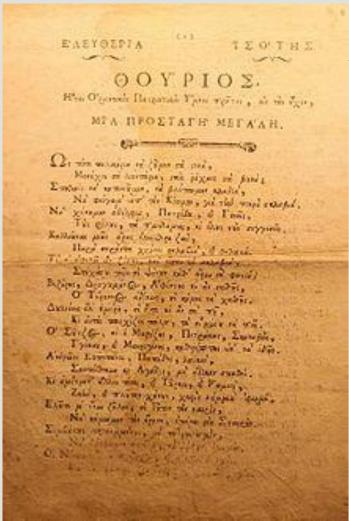
ΤΑ ΚΕΊΜΕΝΑ, ΟΙ ΕΙΚΌΝΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΈΣ ΈΧΟΥΝ ΤΗ ΔΙΚΉ ΤΟΥΣ «ΦΩΝΉ»

Η ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

Φυλλάδιο του Θούριου (1798)

Ο Ρήγας Βελεστινλής και ο Αδαμάντιος Κοραής υποβαστάζουν την Ελλάδα, πίνακας σε χαρτόνι του λαϊκού ζωγράφου Θεόφιλου.

Τα σύμβολα της Φιλικής Εταιρείας.

Η ΕΚΡΗΞΗ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ:

Ο Αλέξανδρος Υψηλάντης διέρχεται τον Προύθο, Peter von Hess, (1852) Ο Παλαιών Πατρών Γερμανός ευλογεί τη σημαία της Επανάστασης, Θεόδωρος Βρυζάκης, (1865)

«Ο κόσμος μας έλεγε τρελούς...» Θ. Κολοκοτρώνης, Απομνημονεύματα

Πολεμική σκηνή & Το στρατόπεδο του Καραϊσκάκη, Θεόδωρος Βρυζάκης,(1860) Ορκωμοσία φιλικού, πιθανόν του Κολοκοτρώνη, Διονύσιος Τσόκος, (1849)

Η εδραίωση της Επανάστασης στην Πελοπόννησο «Εγώ εις τα λόγια του άκουσα το αίμα μου να ζεσταίνει, επεθύμησα από καρδίας να ήθελεν ημπορώ να ζωστώ άρματα...αλλά εκοίταξα τα μακρά φορέματα της γυναικείας σκλαβίας και ενθυμήθηκα πως είμαι γυναίκα, περιπλέον γυναίκα Ζακυνθία...» Ελισάβετ Μουτζάν-Μαρτινέγκου (1801-1832)

ΤΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΑ ΚΕΊΜΕΝΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ: Α΄ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΎΣΗ-ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ ΠΟΛΙΤΕΎΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ «Εν Επιδαύρω την 15ην Ιανουαρίου. Α της Ανεξαρτησίας, 1822.»

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΤΗΣ ΕΦΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΊ.

ΑΠόγονοι του σοφου και φιλαυθρώπου Εθνους των Ελλήνων η σύγχρονοι των νου περωτισμένων και εύνομουμένων λαων τθς Ευρώπης, και θεαται των καλών, τά όποια ουτοι υπό την αδιάδρηκτον των νόμων Αίγιδα απολαμθάνουσιν, ήτον αδύνατον πλέον να υποφέρωμεν μέγρις άναλγησίας και εύηθείας την σκληράν του Οθωμανικού κράτους μάτιγα, ή τις ήθη τέσσαρας περίπου αιώνας έταταζε τάς κεφαλάς ήμων, και άντί του λόγου την Θέλησιν ώς νόμον γνωρίζουσα, διώκει και διέττατε τά πάντα δεσποτικώς και αυτογυωμόνως. Μετά μακράν δουλείαν ήναγκάσθημεν τέλος πάντων να λάδωμεν τά όπλα είς χείρας, και να έκδικήσωμεν έαυτούς, και την Πατρίδα ήμων, από μίαν τοιαύτην φρικτήν, και ώς πρός την άρχην αυτής, άδικον τυραυνίαν, ή τις ουδιμίαν άλλην είχεν όμοίαν, ή κάν θυναμένην όπωσουν μετ' αυτής να παραδίηθή δυνας είαν.

Ο κατά των Τούρκων πόλεμος ήμων, μακράν του νά σηρίζηται εἰς ἀρχάς τινάς δημαγωγικές καὶ ςασιώδεις, ἡ ίδι ωφελεῖς μέρους τινός του σύμπαντος Ελληνικού έθνους σκοπούς, εἰναι πόλεμος έθνικός, πόλεμος ἱερός, πόλεμος, του ὁποίου ἡ μόνη αιτία εἶναι ἡ ἀνάκτησις των δικαίων τῆς προσωρικῆς ἡμωμ

έλευθερίας, της ίδιοντησίας και της τιμής, τά όποϊα, έν ώ την σήμερου όλοι οι εύνομούμενοι και γειτωνικοί λαοί της Γυρώπης τὰ χαίρουσιν, ἀπὸ ἡμῷς μόνον ἡ σκληςὰ καὶ ἀπαραδειγμάτισος των Οθωμανών τυραμνία έπροσπάθησε με βίαν ν' άφαιρέση, και έντος του σήθους ήμων να τά πνίξη. είχομεν ήμεῖς τάχα ολιγώτρον παρά τὰ λοιπά Εθνη λόγον διά νά 55ρώμεθα έκείνων των δικαίων, ή είμεθα φύσεως κατωτέρας καί άγρειες έρας, διά να νομιζώμεθα ανάξιοι αύτων, και καταθικασμένοι είς αίώνιον δουλείαν, 'υά ξοπωμεν ώς κτήνη καί αύσ τόματα είς την άλογον βελησιν ένος απεινούς τυράννου, ος τις ληςρικώς και άνευ τινός συνθήκης ήλθε μακρόθεν να μάς κα_ Βυποτάξη; Δίκαια, τα όποῖα ὁ φύρις ἐνέσπειρε βαθέως εἰς την καρδίαν των άνβοιόπων, και τά έποια οι νόμοι, σύμφωνοι μέ την φύσιν, καθιέρωσαν, όγι τριών ή τεσσάρων, άλλά καί χιλίων και μυρίων αϊώνων τυραννία δέν δύναται να έξαλείψη και άν ήδία, ή ή ίσχύς ποὸς καιοὸν τὰ καταπλεκώση, ταῦτα πολιύ ἀπαλαίωτα και ἀνεξάλειπτα καθ' έαυτά, ή ίσχυς έμπουεί ν ἀποκατατήση και ἀναδείξη, οία και πρότερον και ἀπ αιώνων ήσαν! δίκαια τέλος πάντων, τὰ ὁποῖα δέν ἐπαύσαμεν με τὰ δπλα να ὑπερασπιζώμεθα έντὸς της Ελλάδος, ὅπως οἱ καιροί και αι περισάσειο έπέτρεπου.

Από τοιαύτας κόρχας των φυσικών δικαίων δομώτενοι, καί Φελοντες να έξομοιωθωμεν με τούς λοιπούς συναθελφούς μας Εξρωπαίους Χρισιανούς, έκινήσαμεν τον πολίμου κακά του

ΤΟ ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Η σφαγή της Χίου, Ευγένιος Ντελακρουά,(1824)

Απόσπασμα από Το ελληνόπουλο, του Βικτώρ Ουγκώ (1828) μτφρ. Κ. Παλαμάς

Τούρκοι διαβήκαν. Χαλασμός, θάνατος πέρα ως πέρα. Η Χίο, τα' όμορφο νησί, μαύρη απομένει ξέρα...

Ερμιά παντού. Μα κοίταξε κι απάνου εκεί στο βράχο, στου κάστρου τα χαλάσματα κάποιο παιδί μονάχο κάθεται, σκύβει θλιβερά...

...Τι θέλεις άτυχο παιδί, τι θέλεις να σου δώσω;

-Διαβάτη, μου κράζει το Ελληνόπουλο με το γαλάζιο μάτι: Βόλια, μπαρούτι θέλω. Να!

ΚΡΙΣΙΜΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

Η έξοδος του Μεσολογγίου, Θεόδωρος Βρυζάκης,(1853) Η Ελλάδα στα ερείπια του Μεσολογγίου, Ευγένιος Ντελακρουά, (1826)

Η ναυμαχία του Ναβαρίνου κατά Garneray , Κ. Βολονάκης, (1882)

Τελική έκβαση: Η δημιουργία Ανεξάρτητου Ελληνικού Κράτους Η Ελλάς ευγνωμονούσα, Θεόδωρος Βρυζάκης (1858)

Ο Ύμνος εις την Ελευθερίαν είναι ο εθνικός ύμνος της Ελλάδας. Το ποίημα γράφτηκε από τον Διονύσιο Σολωμό τον Μάιο του 1823 στην Ζάκυνθο και ένα χρόνο αργότερα τυπώθηκε στο Μεσολόγγι.

